

eller f. Ex. jeg vilde blive Høiesteretsadvocat. Na, det er meget vanstelig at vide; det kan i et givet Moment meget godt træffe sig saaledes, at en Mand, som er i en saadan juridisk Stilling, hvorefter man kan vide, at han er istand til at behandle Retsager, kunde ønske at gjøre en saadan Forandring i sin Stilling; og, fremfor Alt, selv om der i Momentet ikke var en Eneste, der vilde gjøre det, saa er denne Lov ikke beregnet paa de øieblikkelige Forhold, men paa ialtsald i nogle Aar at danne en Overgang fra den nuværende Tilstand, hvor Advocaturen er stærkt sondret fra den øvrige Embedsvirksomhed, til en saadan, hvor man ønsker sig en friere og en lettere Afgang, og her vil man dog ikke mere sige, at der skulde være nogen- sommelst Betænkelighed eller Fare ved at gjøre det muligt for den, der præsterer stærke personlige Garantier, at kunne overspringe de virkelige i sig selv ikke meget indholds vægtige praktiske Garantier, der ligge i disse Attester for i 3 Aar at have været Fuldmægtig hos en Sagsfører eller i 3 Aar at have arbeidet paa et Amtscontor. Det kunde vel være, at hvad der her træder saa overordentlig skarpt og klart frem med Hensyn til Høiesteretsproceduren, ved nærmere Overveielse vil vise sig at være tilfælde, ialtsald med Hensyn til Overretsproceduren og maaskee endogsaa ved Underretsproceduren. Det kunde vel være, at den, der bestemt og klart godtgjorde videnskabelig Dygtighed, kunde fortjene at komme noget hurtigere frem end ad den langsomme praktiske Wei, der her er foreslaaet.

Det vilde være lidet hensigtsmæssigt, om jeg vilde aabne Forhandlingen med at anthede bestemte Forslag, men jeg troer, at de Synspunkter, jeg her har fremhævet, netop høre hjemme ved første Behandling. Det er efter min Mening en væsentlig Mangel ved det nærværende Lovforslag, at det har holdt sig altfor stærkt til den nuværende stærke Afsluttethed, der afstiller Sagsførerne fra andre juridiske Embedsvirksomheder. Jeg troer, det vil være Opgaven ved Sagens videre Behandling at fjerne denne meget stærke Kløft. Det er ikke Loven alene, som kan gennemføre en saadan mere fri Bevægelse i den hele Virksomhed, men Loven maa ikke lægge uoverstigelige Virksomheder iven

derfor. Det kan isørrigt naturligtvis ikke mislignendes, at, saalænge den hele Retspleie ikke er forandret, er der en væsentlig Forskjel mellem Høiesteret og de andre Retter; men efter mit Begreb kunde man fristes til snarere at søge at give en Lov for Høiesteret alene, end at give den for de andre Domstole og ikke for Høiesteret. Na, at dette ikke i og for sig er min Mening, behøver jeg ikke at sige, men jeg vil kun gjøre gjældende, at den Tanke, som egentlig vækker Interesse for en Lov om Advocaturens nye Ordning, er for mig saa bestemt knyttet til Principets Gjennemførelse, at Loven for mig taber sin hele Character og Væsen, dersom man vil reducere den til en lettet Afgang til Forsørgelse for nogle unge juridiske Candidater ved Over- og Underretterne. Der er imidlertid en Ret, som efter sin Procedure i visse Maader staaer nærmere ved Høiesteret, og adskilt fra de andre, det er Sø- og Handelsretten. Jeg troer, at dette ved nærmere Betragtning af de enkelte Bestemmelser ikke bør tabes af Sigte, navnlig hvor der er Spørgsmaal om Afgang til Møde ved Fuldmægtig; thi det, som her er det Giendommelige, er det Ansvar, som paahviler vedkommende Sagsfører ved de mundtlige Foredrag. Der er der aabenbart en Forskjel fra den øvrige skriftlige Procedure; en Sagsfører kan naturligtvis møde ved Fuldmægtig, lade fremlægge Indlæg og lade dictere enkelte Protocollationer, men noget Andet er det, naar en egentlig selvstændig Virksomhed skal træde frem i det mundtlige Foredrag. Dette er, troer jeg, et Punkt, som ikke tilstrækkelig har været taget i Betragtning ved Behandlingen af den nuværende Handelsretslov, og som maaskee netop ved nærværende Leilighed kunde finde nærmere Bestemmelse. — Et andet Punkt troer jeg trænger til nogen nærmere Ordning, end der findes i Lovbokslet, og det er det Forhold, der er bestemt i § 10. Jeg kan ganske billige den almindelige Tanke i Bestemmelsen; der maa naturligtvis træffes nærmere Bestemmelse med Hensyn til de offentlige Sagers Udførelse; de criminelle og de beneficerede Sager maae jo helst samles under en almindelig Bestemmelse; der er her baade en Forpligtelse for de offentlige Sagsførere og tillige en Ret for dem; det gaaer ikke an at stille alle de nye Advocater